

paſumatega ühes aga eſimeſt korda uue kirikus: „Meil tuleb abi Jumalalt.“ Wiimſe ſalmiga aſtus kindral-supertent altari ette, pidas ſiſſedõnniſtamise kõnet ja õnniſtas kirikut kolmainu Jumalateeniſtuse ja kummardamiſe kojaks ja tema kõrwas ſeiſiwad prauſ Berg ja õpetaja Bergwiß, Laiſ ja Lapenowe. Pärast koorilaulu hakkas müüd Jumalateeniſtus harjund wiifil ja õpetaja Bergwiß pidas Luk. 19, 1—10. sõnade põhja peal jutluſt, kelle ſees kõiti, nimelt Keisrit tänas, kes kiriku ehitamiſe juures oli awitanud.

Ehituſe kulu tuli kokku ülepea 81,500 rubl. Kokku tulnud ſingituſe läbi: Suure wiirſti proua Helena Pawlowna käeſt 15,000 rubla. Eeſtimaa rüütlifeltſi anded 19,022 rubla. Peeterburgi abiſaſſa pooleſt 1,300 rubla. Konſul Andr. Koch ja oldermann H. H. Falk on kumbgi 500 rubla ſinkinud kuſ juures wiimane ka weel palju muud ehituſe materiali oli annud. Korjandufeſed ja armuanded tuliwad kokku 10,000 rubla. ſiiſki aga pidi weel juure laenatama, nimelt Rooma - katuliki uſu korjandufeſt kuſt 30,000 rubla ſai äravruugitud ja mis weel puudus ſai kõrwalifeſt kohtadeſt laenuga kokku korjatud. Peale muude ſingituſte on weel nimetada: Üht ſuurt kroonlühtrit ſinkis kindral-adjutant baroon Meyendorff. Üht wäga hinna-

kat kirikufella E. Steinberg. Suurt kiriku eedufi geheimrath Dr. Karell. Suurt afnaroofi von Schonert. Kantslit kaupmees Blumwerk. Toompä kirikuſt kaks kella kelle ſeeſtkirjad tunniſtafiwad, et need enne wana Kaarli - kiriku omad on olnud. Aaſtal 1864 ſai ka Kaarle - kiriku kogudus meie armulife keisri herra käeſt Toompäit endife kommetandi maja eneſele kogu krundiga ſingituſeks.

Mõni sõna elajate tarkuſeſt.

Kuninga Kaarle V (kes aaſtaſt 1364 kuni 1380 walitſes) oli üks sõber nimega Aubri von Montdidier (loc: Dobri von Mongdidjöö) keda ta wäga armuſtas, aga kes oma sõbraſt ritter Makaireſt ühes wäheſas meſſakeſes Pariiſi linna ſigidal ſai ära-
tapetud. Tapetud juures ei olnud kedagi muud hirge kui tema eneſe ja hi koer Herkules, keda mõrtsukas ſugugi tähele ei pannud, kui ta ſurnukeha põeſaſte ſiſſe ära-
peitis. Koer aga jäi ſurnukeha juure paigale ja püüdis hulguniſe läbi oma peremeheſt üleſſe ära-
tada; mis aga n'agu muidugi teada midagi ei aitand. Kui teda wiimaks tuline nälg koju acas, jookſis ta Pariiſi ühe oma peremehe sõbra juure, kes t'ale ſiiſta andis. Kui oma tuſiſt nälg oli piſut waigiland, ruttas Herkules jälle meſſa